

Het wachten waard

Waarom kon ik me nu niet laten dopen?

Jessica Larsen

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Ook Jezus werd gedoopt een keer [...] ik volg het voorbeeld van de Heer' (Children's Songbook, 104).

Vandaag gaan we een nieuw liedje leren,' zei zuster Reid. 'Het heet "De doop". Sluit allemaal jullie ogen en luister naar de muziek.'

Ik sloot mijn ogen en ging ontspannen op mijn stoel zitten. De pianist begon een melodie te spelen die zacht en sierlijk klonk, zoals stromend water. Toen begon zuster Reid te zingen: *'Jezus is eens in Judea naar Johannes toegegaan, die Hem doopte onder water bij de oever der Jordaan.'*

Ik voelde een traan over mijn wang glijden. Ik probeerde hem weg te vegen vóór mama het zou zien, maar het was al te laat. Mama was de jeugdwerkpresident en ze zag altijd alles. Ik zag dat mama naar me keek en droevig glimlachte. Ze wist waarom ik moest huilen.

Na de kerk neuriede mijn jongere zusje Julie het liedje heel de weg naar huis. Ik zei niets.

'Wil je met me kleuren?' vroeg Julie me toen we thuis aankwamen.

Ik schudde mijn hoofd. 'Misschien straks. Ik moet eerst iets doen.'

Ik vond papa in de woonkamer. Hij zat op zijn favoriete plek met

een boek op schoot. Hij las graag terwijl mama, Julie en ik naar de kerk waren.

Ik haalde diep adem. 'Papa?' zei ik. 'Mag ik me laten dopen?'

Papa sloot het boek en vroeg of ik even naast hem kwam zitten.

'O, Sadie. Dat hebben we al besproken. Mijn antwoord is nog altijd nee,' zei hij.

'Maar ik wil het zo graag!' zei ik. 'Ik ben nu al enkele maanden acht jaar en ik heb er veel over nagedacht. Ik weet dat de kerk waar is en hoe langer ik wacht, hoe meer ik weet dat ik me wil laten dopen.'

Vader schudde zijn hoofd. 'Ik denk nog altijd dat je te jong bent om zo'n belangrijke beslissing te nemen. Maar je weet dat ik van je houd.'

'Ik weet het,' zei ik. Ik wist dat papa het beste voor me wilde. Hij geloofde gewoon niet dat ik klaar was om deze keuze te maken.

Ik liep naar mijn kamer en boog mijn hoofd. Ik bad harder dan ooit tevoren. 'Hemelse Vader, ik wil me écht laten dopen. Alstublieft, laat papa dat begrijpen.'

Eerst gebeurde er niets, maar ik bleef op mijn knieën zitten. De melodie van 'De doop' speelde door mijn hoofd. Na een poosje was ik niet meer zo verdrietig. In de plaats daarvan had ik een vredig gevoel. Ik begon na te denken over alles wat ik kon doen, zelfs als ik me nog niet kon laten dopen.

Ik kon blijven bidden en naar het jeugdwerk gaan. Ik kon een voorbeeld voor Julie zijn en misschien kon ik mama vragen om volgende week voor me te vasten.

Ik bleef me vredig voelen toen ik de trap afgang voor het avondeten. Ik wist niet wanneer, maar op een dag zou ik me laten dopen. En het zou het wachten waard zijn.

Zes maanden later, twee dagen voor haar negende verjaardag, kreeg Sadie toestemming van haar papa om zich te laten dopen. ■

De auteur woont in Texas (VS).

ALS JE MOET WACHTEN

- Leer zoveel je kunt over het evangelie.
- Ga naar doopdiensten en kijk uit naar wanneer jij je kan laten dopen.
- Vraag om een priesterschapszegen als je die nodig hebt.
- Denk eraan, onze hemelse Vader en Jezus houden van je en luisteren naar je gebeden.